

Mazim Gözümden Aktı

– GülsenTunçka · 11 Nisan 2013

Niçin nedir soran yok, perişan oldu halim
Belendiğim efganda, mazim gözümden aktı.
Koşturup yorulanlar, nerede doldu alim
Kışlarım kapıdayken, mazim gözümden aktı.

Bana çal dertli udum, neşeyle dolamadım
Dünyanın ayarı yok, ruha ruh olamadım
Kader ağını ördü, huzuru bulamadım
İçim dışım gurbetmiş, figan sözümden aktı.

Ruhuna ruh olmayı, denemesem olmaz mı?
Galeyana gelirse, bülbül gülde solmaz mı?
Yediveren güllerim, yaprağını yolmaz mı?
Yalan dolan yoz hazan, sırrın güzümden aktı.

Nihavent bestesinden, saz mahura dönerken
Anka kızılı gönlüm, için için sönerken
Yüksekten uçan yârim, tepe takla inerken
Külünde korun varmış, çingın özümden aktı.

Söğüt olup savruldu, dağlar ahımı aldı
Hıncım kendimi aşıp, rengini kora saldı
Yılan kıvrımlı solun, dengi yabana kaldı.
Volkanım mağmalanıp, zerre közümden aktı